

St. Custinells
5792.19/39
L. I. Dsz 1918

Laste

II 714

Onnistegija.

Jeesuse etteseadmine templis.

Joosep ja Maria wiisivad oma lapse Jeesuse Jerusalemma, et nemad teda pidiwad Issanda käsüõpetuse järele Issanda ette seadma ja temale ohwrit andma. Ja waata, üks inimene oli Jerusalemmas, Siimeon nimi, ja see inimene oli õige ja jumalakartlik ja ootas Issraeli rõõmu, sest püha Waim oli tema pääl. Ja tema oli sõna saanud pühalt Waimult, et tema ei pidanud mitte surma nägema, enne kui ta pidi saama Issandat näinud. Ja tema tuli Waimu juhatusel püha kotta. Kui nüüd wanemad lapsufese Jeesuse sinna tõiwad, wõttis ta tema sülle, kiitis Jumalat ja ütles: „Issand, nüüd lasjed sina oma sulase rahus ära minna oma sõna järele, sest minu silmad on sinu õnnistust näinud, mis sina oled walmistanud kõige rahwa nähes, walgujeks paistma paganatele ja oma Issraeli rahwa auuks!“

Ja Joosep ning Jeesuse ema panivad imeks, mis temast räägiti. Siimeon aga õnnistas neid ja ütles Mariale: „Waata, see sinane seisab sääl langemiseks ja ülestõusmiseks mitmele Issraelis, ja märgiks, talle wastu räägitakse. Aga sinugi omast hingest peab mõõd läbi tungima, et mitme südame mõtlemised peawad awalikuks saama.“

Ja sääl oli ka Anna, üks naesterahwas, kes prohwet, 84 aastat wana, see ei tulnud ial ära pühast kojast, waid teenis Issandat ööd ja päewad paludes ja paastudes. See sinane tuli nüüd sel tunnil, tunnistas Issanda aut üles ja rääkis temast kõigile, kes Jerusalemmas äralunastamist ootasiwad.

Aga lapsufe kaswas ja sai fangeks waimus, täis tarkust, ja Jumala arm oli tema pääl.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

Pögenemine Egiptusesse.

Aga kui Jeesus oli sündinud Betlemmas, Juudamaal, kuningas Herodese ajal, waata, siis tulivad targad hommiku poolt Jerusalemma ja ütlesiwad: „Kus on see sündinud Juuda rahwa kuningas, sest meie oleme tema tähte näinud Hommikumaal ja oleme tulnud teida kummardama. Kui kuningas Herodes seda kuulis, ehmatas tema väga ära, fogus kõit ülemad preestrid ja kirjatundjad rahwa seas kofku ja kuulas neilt, kus Kristus pidi sündima. Nemad aga ütlesiwad: Betlemmas, Juudamaal, sest nõnda ütleb prohwet Miika.

Siis kutsus Herodes targad salaja ja kuulas neilt dieti seda aega, mil täht paistnud. Ja tema läkitas nad Betlemma ja ütles: „Minge ja kuulake dieti hästi, ja kui teie lapse leiate, siis kuulutage seda ka mulle, et mina tulen ja teida kummardan!”

Targad läksiwad teele, ja waata, täht, mida nad Hommikumaal näinud, käis nende eel ja jäi seisma maja kohale, willes lapsuke wiibis. Kui targad tähte nägivad, saiwad nad väga rõõmsaks, läksiwad majasse ja leidsiwad säält lapsukese Mariaga, langesiwad põlwili, palusiwad, awasiwad omad kotid ja kinkisiwad temale kulda, wiirukit ja mirri. Zumal kästis neid aga unes, et nad mitte ei pidanud Herodese juurde tagasi minema, sellepärast läksiwad nad teist teed omale maale tagasi.

Aga kui nemad olivad ära läinud, näitas ennast Isfanda ingel Joosepile unes ja ütles:

„Tõuse üles, võta lapsuke ja tema ema enesega ja põgene Egiptufemaale; sinna jää, kuni ma jälle uue käsu annan, sest Herodes tahab last ära hukata. Joosep aga tõusis üles, võttis lapsukese ja tema ema enesega ja põgenes öösel Egiptufemaale.

Aga kui Herodes suri, waata, siis näitas ennast Issanda ingel Joosepile unes Egiptufemaal jälle ja ütles: „Tõuse üles, võta lapsuke ja tema ema enesega ja mine tagasi Jisraelimaale, sest need, kes lapse elu tahtsiwad võtta, ei ela enam.“ Joosep aga tõusis üles, võttis lapsukese ja tema ema enesega ja tuli Jisraelimaale. Ta asus Naatsareti linna elama.

Paste sõber Jeesus.

Ja nad tõivad lapsi Jeesuse juurde, et ta nende külge puutuks. Jüngerid aga sõitlestiwad ehk tõrelestiwad neid, kes neid tõivad. Kui Jeesus seda nägi, sai ta meel haigeks ja ütles neile:

„Daske lapsukesed minu juurde tulla ja ärge keelake neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik. Tõesti, mina ütlen teile: kes Jumala riiki wastu ei wõta kui lapsuke, see ei saa sinna ka sisse.“

— Ja tema wõttis nad sülle, pani käed nende pääle ja ta õnnistas neid.

Jeesukest ei jäta ma,
Et ta mu eest poodud risti;
Sest mu kohus hakata
Temasse kui tatjas finni:
Ta mu elu, walguš ka —
Jeesukest ei jäta ma!
Ei ma jäta elades
Jeesust, kuni maa pääl elan,
Ta pääl loodan südames,
Koguni ta oma olen:
Kõif meel käib ta pääle ka,
Jeesukest ei jäta ma!
Lõpeb kõrwa kuulmine,
Tundmine ja nägemine,
Lõpeb meele mõistmine,
Tulgu wiimne tunnikene:
Kui ka hakkas surema,
Jeesukest ei jäta ma!

Minu hing ei hinusta
Ei maailma ega taevast,
Jeesu walgust otsin ma,
Kes mind päästis kohtu waewast,
Lepitas mind Isaga:
Jeesukest ei jäta ma!

Ei siis Jeesust jäta ma,
Hoian ikka tema poole,
Jeesus saadab lõpmata
Mind ka oma elujõele,
Õnnis on, kes ütleb ka:
Jeesukest ei jäta ma!

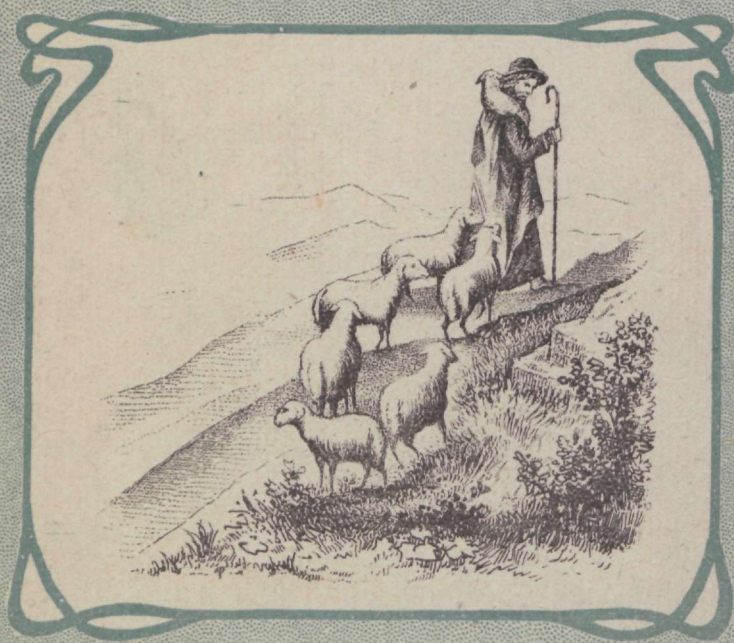

Jairuse tütrekene.

Koguduse kodade ülem, nimega Jairus, tuli Jeesuse juurde. Ja kui ta Jeesust nägi, heitis ta tema jalgade ette maha, palus teda ja ütles: „Minu tütreke waagub hinge, ma palun, tule, pane oma käed tema pääle, et ta terveks jaab ja elusse jääb! Ja Jeesus läks temaga. Aga palju rahwast käis tema järel ja tungis tema pääle.

Teiste seas oli sääl ka üks naene; see oli 12 aastat weretöbes olnud ja palju kannatanud mitme arsti poolt. Kui tema Jeesusest kuulis, tuli tema rahwa seast tema selja taha ja puutus tema kuue külge. Ja kobe kuivas tema werhallik ära ja tema sai terveks. Jeesus aga ütles: „kes teist on minu kuube puutunud?“ Jüingrid waatafiwad: „Sa näed, rahwas rõhub pääle ja sa küsid weel, kes on sinu kuube puutunud!“ Jeesus aga waatas ringi. Naene aga kartis ja wärises. Siis ütles Jeesus temale: „Minu tütar, sinu usk on sind aidanud, mine rahuga ja ole omast hädaft pääsnud!“

Kui Jeesus alles rääkis, tuliwad mõned koguduse kodade ülema pereft ja ütlesiwad: „Sinu tütar on surnud, mis sa õpetajat weel ilma aegu waewad?“ Jeesus aga kuulis seda ja ütles ülemale: „Ära kardä, usu aga!“ Ja tema ei lastnud kedägi enesega tulla, kui äga Peetruse, Jakobuse ja Joannese. Ja kui tema kotta jõudis, nägi ta sääl tüli ja neid, kes nutfiwad ja hulgufiwad. Tema astus tuppä ja ütles: „Mis te nutate? Laps ep ole surnud, wäid magab!“ Nemad äga naerfiwad teda. Tema äga äjas nad wälja ja jättis ainult omad seltsimehed, lapse isa ja äma tuppä lapse juurde. Siis wöttis ta lapse käest kinni ja ütles: „Talita kumi!“ see tähendab Cesti keeles: „Tütarlaps, tõuse üles!“ Ja tütarlaps tõusis kobe üles ja käis — ta oli 12 aastat wana. Kõif imestäfiwad. Jeesus äga kästis neid kängesti, et üksigi ei pidanud midägi teada saama, wäid kästis lapsele süüa anda.

G. Pihlaka raamatukaupluse kirjastus Tallinnas. Suure Karja uul.